

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ
(ΒΟΥΝΑΡΑΚΙ - ΜΥΤΙΑΗΝΗ)
ΜΥΤΙΑΗΝΗ 26 Φεβρουαρίου 1932
ΧΡΟΝΙΑ 1η—ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 10

ΕΥΘΥΜΟ — ΣΑΤΥΡΙΚΟ — ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

(Η σκηνή στο γραφείον του κ. Βενιζέλου).
Βενιζέλος. — Έτελειώσατε, φέρ, τας ερευνας σας ;
Νιμάγερ. — Μάλιστα κ. Πρόεδρε.
Βεν. — Καί τὰ συμπέρασματά σας ;
Νιμ. — Δι' ἑμᾶς, ἡ διὰ τὸν λαόν.
Βεν. — Διὰ τὸν λαόν πάντοτε. Για μένα τὸ ξέρετε πολὺ καλά πὼς ξέρω καλλίτερα καί ἀπὸ σαῖς τί γίνεται. Δὲ σαῖς τόπα δταν ἤρθαι ἐκεῖ ἐπάνω ;
Νιμ. — Ἐνόμιζα ὅτι ἐλέγατε ὑπερβολὴς ἐπιτηδες.
Βεν. — Πὼς μπορέσατε νὰ τὸ φαντασθῆτε ! Δὲν γνωρίζετε ὅτι ὁ πολιτικὸς ἀνὴρ ὀφείλει νὰ λέγει τὴν ἀλήθειαν καί πρὸς τὰ ἄνω καί πρὸς τὰ ἄνω ;
Νιμ. — Ὄχι ! Πρῶτη φορὰ τ' ἀκούω.
Βεν. — Δὲ σταίω ἐγὼ γιὰ τὸ, ἀγαπητέ μου. Τὸ ἔχω διακηρύξει πρὸ πολλῶν ἐτῶν.
Νιμ. — Μὲ συγχωρεῖτε πού δὲν τὸ ἔμαθα.
Βεν. — Δὲν πειράζει. Δοιπὸν τὸ συμπέρομά σας.
Νιμ. — Ὅπως τὰ ξέρετε τὰ πράγματα καί λιγάκι χειρότερα
Βεν. — Πᾶμε σὲ φαλιμέντο εἰ ;
Νιμ. — Τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ τὸ προλάβει.
Βεν. — Ὅστε μέχρι τῶν ἐκλογῶν τοῦλάχιστον ;
Νιμ. — Χμ !
Βεν. — Τί χμ ! καί ξεχοῦμ ! πρέπει νὰ γίνει μὲ κάθε θυσία. Πρὸς τὸ συμφέρον σας καί πρὸς τὸ συμφέρον μου.
Νιμ. — Καί ποῦ εἶνε τὸ συμφέρον τὸ ἰδικόν μας παρακαλῶ ;
Βεν. — Δὲν πᾶρνετε πεντάρια τοικιστὴ ἀπὸ τὰ δανεικὰ πού μᾶς ἔχετε δώσει ἕως τὰ σήμερα, ἂν φύγω ἐγὼ ἀπὸ τὴν ἐξουσία.
Νιμ. — Καί ἂν μείνετε, θὰ πάρουμε τάχα ;
Βεν. — Τοῦλάχιστον θὰ μπορεῖτε νὰ ἐλπίζετε. Ξέρετε πὼς ἔχω καί ἐγὼ συγγένειαν ἐξ ἀγχιστείας, μὲ τὰ Κεφάλαιά σας.
Νιμ. — Μάλιστα. Αὐτὸ εἶνε σοβαρὸν ἐπιχείρημα. Τώρα δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξει δευτέρη γνώμη. Τὰ συμπέροντά μας εἶνε κοινά.
Βεν. — Ὅστε τὸ συμπέρασματά σας ;
Νιμ. — Εἶνε ἀκριβῶς ὅπως τὰ παριστάνει ὁ κυβερνητικὸς τύπος τὰ πράγματα.
Βεν. — Καί ἀνθηρότερα ἀκόμη.

Νιμ. — Ὅπως θέλετε.
Βεν. — Ὅχι δπως θέλω. Ὅπως πρέπει. Τί σαῖς στείλανε ἐδῶ ;
Νιμ. — Ἐχετε δίκιο... Ξέρετε τί λέω ; Τὸ εἶναι ἀγάχη νὰ περῶ ;
Βεν. — Τί ; Νὰ φύγετε χωρὶς νὰ πῆτε τίποτα ! Αὐτὸ δὲ γίνεται.
Νιμ. — Γιατί θέλετε νὰ μὲ βάλετε σὲ δύσκολο θέση ;
Βεν. — Για νὰ δῶ ἐγὼ ἀπ' οὐρα ;
Νιμ. — Καί στὰ ἀφεινικά τί θὰ πῶ ;
Βεν. — Τὴν ἀλήθειαν. Για νὰ πάρουμε τὴν προκαταβολή.
Νιμ. — Ἴσως φοβηθῶν καί ἀρνηθῶν.
Βεν. — Ἐφ' ὅσον μονάχα μὲ μένα Προθυπουργὸ μποροῦν νὰ ἐλπίζουν, καί ἐνὰ σὲν χ' ἄλλα ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ κερδίσουν τὰ δέκα δισεκατομμύρια ἀκόμα μισό, δὲ θὰ ἀρνηθῶν Δὲν εἶνε τραλὸί !
Νιμ. — Τώρα κινάλα. Ἐκείνον πού μᾶς χρειάζεται εἶνε ἡ προκαταβολή τοῦ δανείου.
Βεν. — Ἀπαραιτήτως. Καί μάλιστα πρὸ τῶν ἐκλογῶν.
Νιμ. — Ἐννοία σας. Θὰ κάνω τὸ καθήκον μου, κ. Πρόεδρε.
Βεν. — Μπράβο. Εἰστε ἕνας ἐξοχος οικονομολόγος.
Νιμ. — Καί σεις ἕνας ἐξαιρετικὸς διπλωμάτης.
Βεν. — Καί πρὸ εἰστε ! Προσοχή ὅσπου νὰ φύγετε ἀπ' τὴν Ἑλλάδα—τὰ λόγια σας μετρημένα. Γιατὶ καὶ Ρωμιοί ὅσο καί ἂν εἶτε πεινασμένοι ἔχουν ἀκόμα ἀντίληψη. Μποροῦνε νὰ μᾶς μωριστοῦνε.
Νιμ. — Καλὰ κ. Πρόεδρε ! Παιδάκια εἶμαστε ! Ἐννοία σας...
Βεν. — Πηγαίνετε στὸ καλὸ. Καί νὰ μοῦ γράψετε ἀπ' τὴ χώρα τῶν Φαραώ. Εἶμαι πολὺ περίεργος νὰ μάθω ἂν ἔχουν καί ἄλλοι τὰ δικά μας τὰ χάλια.
Νιμ. — Ἀμφιβάλλω. Ὅσο δὲν εἶνε καί πολὺς κόπος ἕνα γράμμα. Χαίρετε.
Βεν. — Σὰς πλήρωσε ὁ κ. Μαργης ;
Νιμ. — Ναι... Ἐχοφε κάτι... μὰ δὲν ἀξίζει τὸν κόπο νὰ γίνει λόγος.
Βεν. — Μὴν τὸν συνερρίζεστε... Ἡ κρίσις βλέπετε... Τί νὰ κάνει καὶ τὸς ὁ καυμένος ! Τάχα χαμένα κυριολεκτικῶς. Ἀρρώστησε ἀπ' τὴ στεναχώρια του.
Νιμ. — Μὴ στενοχωριέστε ! Ξέρω τὰ χάλια σας.
Βεν. — Νὰ πού τὰ εἶδατε καί

ΓΙΟΒΑΝΑΚΗΣ ΤΡΙΒΟΛΙΑΖΩΝ
ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ

Ἐπειδὴ εἶδον ὅτι ἅπαντες τάξεις ὑποβάλλουν αἰτήματα εἰς ἐκτελεστικὴν ἐπιτροπὴν καί ἐπιτροπὴν ἐπιτροπῶν ὡς καὶ λέγομεν διατάσει Κυβέρνησιν νὰ δεχθῆ αἰτήματα τὰ τοιαῦτα, ἐσκέφθην καί εἶπον κατὰ ἑμαυτὸν :
—Ὁὐλάν Γιοβανάκη, σὲν κουγιού ἴσαντε τοῖς μὲ γιαιτὶν γιὰ χό, ὡς νὰ λέγομεν εἰς πηγάδι κατούρησες ἐσὺ τζάνιμ καί αἰτήματα ἰδικά σου δὲν ὑποβάλλεις ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν ;
Τὸ τοιοῦτον ὡς καθὼς ἐσκέφθην μετέβην εἰς Ζαβλοκώσταν καί εἶπον :
—Ἐφέντη μπισαντέ, καί φαρμακευτικὴ ἐπιστήμη μέγα ἀδικεῖται μπέ, καί πρόσταξον Κυβέρνησιν δεχθῆ καί ἡμέτερα αἰτήματα.
—Ὀλοῦρ ἂ... ὡς νὰ λέγομεν γίνεται τὸ τοιοῦτον, μοῦ εἶπεν ἀξιότιμος κύριος σωφέριος Ζαβλοκώστας. Ποῖα εἶνε αἰτήματά σας ;
— Αἰτήματά μας ἐφέντημ, εἶπον, σερβιτσάλια φόρος νὰ μὴ πληρώνεται μπέ !
Σερβιτσάλιον, μέγα εὐεργετικὸν μαρκαφέτιον εἶναι, σερβιτσάλιον διευκολυντικὸν εἰς ἄνθρωπον γίνεται, σερβιτσάλιον ἐκκαθαριστικὸν εἶναι.
— Νὰ συντάξωμεν τηλεγράφημα εἰς Κυβέρνησιν ;
— Σύνταξον μπε. σύνταξον, εἶπον. Κυβέρνησις ἅπαξ διευκολυντικὰ μέτρα λαμβάνει, πρῶτον διευκολυντικὸν σερβιτσάλιον εἶνε τζάνεμ.
Ὁὐτω πὼς ἐγένετο καί τηλεγράφημα κατωτέρω εἰς Κυβέρνησιν ἀπεστάλη.
Ἐμο ἐντίορουζ, ὡς νὰ λέγομεν διατάσσωμεν κατασῆστε φόρον καὶ σερβιτσάλια τὰ διευκολυντικὰ ἂνθρώπινον γένος.
Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ καί
ΓΙΟΒΑΝΑΚΗΣ

μονάχος σας.
Νιμ. — Ὁρεβουάρ.
Βεν. — Στὸ καλὸ. Καί ὅπως τὰ εἶπαμε.

ΠΙΝΘΗ
ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ

Ἐκείνη.—Γουατισμένη πάνω σ' ἕνα τάφο νεοσυμφτου κλαίει.
Ἐκεῖνος.—Γουατισμένος σ' ἄλλου τάφου ἐκεῖ δίπλα κλαίει. Ἄχ ! Ἐλενίτσα μου.
Ἐκείνη.—Μπᾶ ! τ' ὄνομά μου ! Μὲ φωνάζετε, κύριε ;
Ἐκεῖνος.—Ὅχι κυρία.
Ἐκείνη.—Μοῦ φάνηκε πὼς ἄκουσα τ' ὄνομά μου, Ἐλενίτσα.
Ἐκεῖνος.—Μπᾶ ! Ἐταί λέγανε καί τὴν κοῦμένη τὴ γυναικοῦλα μου... Ἦτανε χρυσαὴ ἡ Ἐλενίτσα μου.
Ἐκείνη.—Καί ὁ Γιώργος μου ἦτανε θησαυρὸς γιὰ μένα.
Ἐκεῖνος.—Γιώργος εἶπατε ! Γιώργος ;
Ἐκείνη.—Ναί, γιατί οἱ φαίνεται παράξενο ;
Ἐκεῖνος.—Γιατὶ κι' ἐμένα μὲ λένε Γιώργο...
Ἐκείνη.—Ὅποτε ἔχετε τὸ ὄνομα τοῦ μακαρίτη.
Ἐκεῖνος.—Καί σεις τῆς μακαρίτισσας.
Ἐκείνη.—Καί νὰ δῆτε πὼς τοῦ μοιάζετε !
Ἐκεῖνος.—Τώρα πού σὰς βλέπω μοῦ φαίνεται πὼς βλέπω τὴ Νίτσα μου.
Ἐκείνη.—Τὸ στόμα σας εἶνε το ἴδιο τοῦ Γιώργου μου.
Ἐκεῖνος.—Τὰ ματια σας, σὰν τ' ἀστέρια τῆς ἀγαπημένης μου.
Ἐκείνη.—Καί τὰ δικά σας.
Ἐκεῖνος.—Τὰ χεῖλη σας, σὰν τὰ κόκκινα χεῖλάκια τῆς Νίτσας μου.
Ἐκείνη.—Καί τὰ δικά σας... σὰν τοῦ Γιώργου μου.
Ἐκεῖνος.—Τὰ μαλλιά σας εἶνε ἡ χρυσοξανθα, σὰν τὰ δασωμένα στάχυα τοῦ λειβαδοῦ, σὰν τῆς Νίτσας μου.
Ἐκείνη.—Τὰ φρύδια σας ζωγραφιστά, σὰν κατὰμαυρο γαίταυ, σὰν τοῦ ἀγαπημένου μου τὰ φρύδια.
Ἐκεῖνος.—Τὰ δόντια σας σὰν μαργαριτάρια ἀνεχτίμητα στολιζου τὸ δροσερὸ στοματάκι σας. Κ' εἶνε σὰν τῆς Νίτσας μου τὰ δόντια σας.
Ἐκείνη.—Ἡ φωνὴ σας εἶνε σὰν μουσικὴ πού γιατρεύει τὸν πόνο τῆς ψυχῆς μου.
Ἐκεῖνος.—Τὰ χέρια σας ἔχουν τοῦ κρίνου τὸ χρῶμα, κι' ὁ λαίμας σας εἶνε σὰν ἀπὸ φίλντιοι τῶν Ἰνδιῶν.
Ἐκείνη.—Τὰ λόγια σας εἶνε μεθυστικά σὰν τὸ κατρακύλισμα τοῦ

ΕΓΧΩΡΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΚΥΤΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Κύριε Διευθυντά,
Μας μαζώξανε τρεις Κυριακάδες
άπάνου άπανουά διά να φροντί-

Α. Χ. Κ.

Αξιότιμε κ. Διευθυντά.
Παρακαλώ καταχωρήσατε τὰ κά-

Εχομεν ύπ' όψιν μας τὸ τοιχο-
κολληθέν άνακοινωθέν τοῦ Έμπο-

Εύχαριστώ
Α. Β.

Κύριε Τρίβωλε,
Σε παρακαλώ να δημοσιέψεις ότι
πώς βλοι έτούτοι που άνεκατεύον-

Μεθ' άγάπης
Μήτσος Μανιατόπουλος

Κύρ Διαφθυντή,
Πρότον έρχομε ναξάρτισο πι-
ρ! τὸ κάλων τισ ήγλιε σασ και δέ-

Τάφτα κι μαίνο δ
Ηδίας
Σπηρωε Φόρωε
Μη δέν του δάλε. Άκούε;

Ένεκα ή κρίσιε

Η «Φιλόπτωχοε Άδελφότηε»
των Κυριών, άπεφάσισε έν αντιθέ-

Η ΛΕΣΒΙΑΚΗ ΠΑΡΑΛΟε

Κατ' έντολήν του άρχιμαουινέρη κ. Α. Σάλτα δ κ. Τζανήε ή-
τοίμασε τήν μούναν έν άναμονή τήε Κυβερνητικήε άπαντήσεωε
είε τὸ ψήφισμα του συλλαλητηρίου.

ΣΥΓΚΡΟΥΣΙε ΚΑΡΔΙΑε ΚΑΙ ΣΤΌΜΑΧΟΥ
ΣΟΒΑΡΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙε ΤΟΥ κ. Φ. ΔΑΔΕΛΛΗ

Ο κ. Φωκίων Άλαλέλιε, πρόε-
δρωε του Έμπορικου Έπιμελη-

«Είνε άληθέε πράγματι διε έ-
τάχτην ύπερ τήε συγκροτήσεωε
συλλαλητηρίου, διότι τοῦτο μου ύ-

Φάραε

Τὸ περασμένο Σάββατο διεδόθη
ότι άπέθανεν ό Δήμαρχοε κ. Πε-

Άληθεύει ότι άπέθανε ή είνε
εύσεβείε πόθει άντιπάλων; Ο Δη-

Τήν νύκτα έλήφθη ή έξήε άπάν-

Μωρε δέν πεθαίνω δέν πεθαίνω
αίντε μέε τὰ μκτια, μέε τὰ μά-

Επίσηε ό Σεβασμιώτατοε άπέ-

Εύχάι μου σώζουε μακροημε-
ρεύουε Δήμαρχον έπ' άγαθῶ πό-

χον, διαφωνοδντε ριζικῶε πάντοτε
μετά τήε καρδιάε.

Καταλαμβάνετε έλπίζω διαιτι έ-
φωράθην άντιφάσκων πρόε έκυτόν

Τενίσατε παρακαλώ είε τήν έ-
φημερίδα σας διε θα λυπηθῶ πο-

Παρακαλώ ώσχύτωε να τονίσθαι
διε κατά τύπουε μόνον έτάχτην έ-

Και ό κ. Δαλέλιε έπέρανε τὰε
δηλώσειε του διά των έξήε:

Θά με ύποχρεώσατε πολύ κ. δη-
μοσιογράφε εάν άναφωνήσειε μετ'

Μία λύσιε

Έναε εκ των καλλιτέρωε τρο-
πων-ίσω. ό καλλιτέρωε διε να
βοηθήσει ή Κυβέρνησιε τουε ύπη-

Η εκθεσιε του κ. Γαβαλά

Πληροφωρούμεθα εύχαριστωε δι-
αιτι ό κ. Στρατήε Γαβαλάε, πιεσθείε
ύπό φιλοτέχνων συμπολιτών έπει-

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΗε ΕΚΚΛΗΣΙΑε

Ο διδαχθείε από τήε «Ακρίκίε σκηνήε
Γάμοε του Δεσπότη του θελου συγγρα-

Άλεξάνδρειε 25. — Συγγρα-
φέε Λόντον. Μυτιλήνη. — Συγγαί-

ΑΘΗΝΑΙ 25. — Δήμον Λόντον. —
Έρμηνεύοντεε αισθήματα εύγνω-

ΚΑΡΥΑΙ 25. — Α. Λόντον. Μυτι-
λήνη. — Έπερ Σύναξιε Πατέρων

Βατικανόν. — Α. Λόντον. Μυ-
τιλήνη Έλλιάε. Έπικατάρατοε έσο

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Άρηε-Νίκη 3 - 0

Τη παιρν'διε κατ' αρχάε παίζε-
ται είε τὸ κέντρον άν και «σκληρόν

Θόρωε, φωναί. Κατόπιν τούτου
έμετρήθη τὸ άνάστημα του διαι-

Θυελλώδηε καθόδοε του έξω ά-
ριστεράε καταλήγει είε τέρμι. Έ-

Είε τὸ κροσεχέε αί κρίσειε μας
και έπικρίσειε μας.

Κομίτηε